''سروَ اَنش تياڳي ڪي نشانيان''

باپ دادا چارون اور ڪي سروَ مهاتياڳي، سروَ اَنش تياڳي بچون ڪو ديک رهي هئہ. ڪؤنسي، ڪؤنسي بچي اِس مهان ڀاڳيہ ڪو پراپت ڪر رهي هئہ وا سميپ پهونچ گئي هئہ، اَئسي سميپ اَرٿات سمان، سريشٽ، سروَ اَنش تياڳي بچون ڪو باپ دادا ڀي ديک هرشت هوتي هئہ. سروَ اَنش تياڳي بچون ڪي وشيشتا ڪيا هئہ، جِن وشيشتائون ڪي آڌار پر سمِيپ وا سمانِ بنتي هئہ؟ ساڪار تن دواران ڀي لاسٽ بول ۾ تين وشيشتائين سُنائي ٿي:-

1- سنڪلپ ۾ سدا نراڪاري سو ساڪاري، سدا نيارِي اؤر باپ ڪي پيارِي آتمائين.

2- واڻي ۾ سدا نِراَهنڪاري اَرٿات سدا روحاني مڌُرتا اؤر نِرمانتا.

3- ڪرم ۾ هر ڪرم اِندريہ دواران نِروڪاري اَرٿات پيوُرٽي ڪي پرسنلٽي والي.

تو هر ڪرم اِندريہ دواران مهاداني واورداني. مستڪ دواران سروَ ڪو سوروپ ڪي سِمرتي دِلاني ڪي ورداني وا مهاداني. نئنون سين روحاني درشٽي دواران سروَ ڪو سوَديش اَرٿات مُڪتي ڌام اؤر سوَراجيہ اَرٿات جيوَن مُڪت، اَپني راجيہ ڪا درشن ڪرانا وا راستا دِکاني ڪا درشٽي دواران اِشارا دينا. اَئسا اَنيڀوَ ڪراني ڪا وردان دينا ڪِ جو آتمائين محسوس ڪري ڪِ يهہ هماري اَصلي گهر اؤر راجيہ هئہ. گهر ڪا راستا، راجيہ پاني ڪا راستا مِل گيا. اَئسي مهادان وا وردان پاڪر سدا هرشت هو جائي. مُک دواران رچتا اؤر رچنا ڪي وِستار ڪو سپشٽ جانِ، سُيم ڪو رچتا ڪي پهلي رچنا، سريشٽ برهمڻ سو ديوتا بنني ڪا وردان پاءِ لي. اَئسي هَستون دواران سدا سهج يوگي، ڪرم يوگي بنني ڪي وردان ديني والي سريشٽ ڪرم ڌاري، سريشٽ ڦل پراپت ڪرني ڪي ورداني بناني والي چرڻ ڪمل دواران هر قدم فالو فادر ڪر، هر قدم ۾ پدمون ڪي ڪمائي جمع ڪرني ڪي ورداني. اَئسي هر ڪرم اِندريہ دواران وشيش اَنيڀوتي ڪراني ڪي ورداني اَرٿات نِروڪاري جيوَن. يهہ تين وشيشتائين سروَ سُوَ تياڳي ڪي سدا سپشٽ دِکائي دينگي. سروَ اَنش تياڳي آتما ڪسي ڀي وِڪار ڪي اَنش ڪي ڀي وشيڀوُت هو ڪوئي ڪرم نهين ڪرينگي. وڪارون ڪا رايل اَنش سوروپ پهلي ڀي سُنايا هئہ ڪِ موٽي روپ ۾ وڪار سماپت هو رايل روپ ۾ اَنش ماتر ڪي روپ ۾ رهہ جاتي هئہ. وهہ ياد هئہ نان! برهمڻون ڪي ڀاشا ڀي رايل بن گئي هئہ. اَيي وهہ وِستار تو بهت لمبا هئہ. مئن هين يٿارٿ هون وا رائيٽ هون، اَئسا اَپني ڪو سِڌ ڪرني ڪي رايل ڀاشا ڪي شبد ڀي بهت هئہ. اَپني ڪمزوري ڇپاءِ ڪر دوسري ڪي ڪمزوري سِڌ ڪرني وا سپشٽ ڪرني ڪا وِستار ڪرنا، اُسڪي ڀي بهت رايل شبد هئہ. يهہ ڀي بڙي ڊِڪشنري هئہ. جو واسطوِڪتا نهين هئہ ليڪن سُيم ڪو سِڌ ڪرني وا سُيم ڪي ڪمزوريون ڪي بچاءُ ڪي ليئي من مت ڪي بول هئہ. وهہ وِستار اَڇي طرح سين سڀ جانتي هو. سروَ اَنش تياڳي ڪِي اَئسِي ڀاشا نهين هوتي، جسم ڪسي ڀي وڪار ڪا اَنش ماتر ڀي سمايا هوئا هو. تو منسا، واچا، ڪرمڻا، سنبنڌ سمپرڪ ۾ سدا وڪارون ڪي اَنش ماتر سين ڀي پري، اِسڪو ڪها جاتا هئہ ''سروَ اَنش تياڳي''. سروَ اَنش ڪا تياڳ.

سروَ اَنش تياڳي، سدا وشوَ ڪلياڻڪاري ڪي وشيشتا والي هونگي. سدا داتا ڪا بچا داتا بن سروَ ڪو ديني ڪي ڀاسنا سين پرپوُر هونگي. اَئسي نهين ڪِ يهہ ڪري وا اَئسي پرسٿتي هو،

وايومنڊل هو تب مئن يهہ كرون. دوسري كا سهيوگ ليكر كي اَپني كلياڻ كي سريشٽ كرم كرني والي اَرٿات ليكر ڦر ديني والي، سهيوگ ليئا ڦر ديئا، تو لينا اؤر دينا دونو ساٿ ساٿ هوئا. ليكن سروَ اَنش تياڳي سُيم ماسٽر داتا بن پرسٿتيون كو ڀي پريورتن كرني كا، كمزور كو شكتيشالي بناني كا، وايومنڊل وا وِرتي كو اَپني شكتيون دواران پريورتن كرني كا، سدا سُيم كو كلياڻ اَرٿ ذميوار آتما سمجهہ هر آتما كو سهيوگ وا شكتي كي مهادان وا وردان ديني كا سنكلپ كرينگي. يهہ هو تو يهہ كري، نهين. ماسٽر داتا بن پريورتن كرني كي، شُڀ ڀاونا سين شكتيون كو كاريہ ۾ لڳاني اَرٿات ديني كا كاريہ كرتا رهينگا. مجهي دينا هئہ، مجهي كرنا هئہ، مجهي بدلنا هئہ، مجهي نِرمان بننا هئہ. اَئسي ”اوني سو اَرجُن“ اَرٿات داتاپن كي وشيشتا هونگي.

سروَ اَنش تياڳي اَرٿات سدا گُڻ موُرت. گڻ مورت كا اَرٿ هئہ گُڻوان بننا اؤر سروَ ۾ گڻ ديكنا. اَگر سُيم گڻ موُرت هئہ تو اُسكي درشٽي اؤر وِرتي اَئسي گڻ سمپن هو جائينگي جو اُسكي درشٽي وِرتي دواران سروَ ۾ جو گڻ هونگا وهي دِكائي دينگا. اَوگڻ ديكتي، سمجهتي ڀي كسي كا ڀي اَوگڻ ٻڌي دواران گِرهڻ نهين كرينگا. اَرٿات ٻڌي ۾ ڌارڻ نهين كرينگا. اَئسا ”هولي هنس“ هونگا. كنكڙ كو جانتي ڀي گِرهڻ نهين كرينگا. اؤر هين اُس آتما كي اَوگُڻ كو مِٽاني كي ليئي سُيم ۾ پراپت هوئي گُڻ كي شكتي دواران اُس آتما كو ڀي گڻوان بناني ۾ سهيوگي هونگا. كيونك ماسٽر داتا كي سنسكار هئہ.

سروَ اَنش تياڳي سدا اَپني كو هر سريشٽ كاريہ كي، شيوا كي سڦلتا كي كاريہ ۾، برهمڻ آتمائون كي اُنتي كي كاريہ ۾، كمزوري وا وئرٿ واتاورڻ كو بدلني كي كاريہ ۾ ذميوار آتما سمجهينگي. شيوا ۾ وگهن بنني كي كارڻ وا سنبنڌ سمپرك ۾ كوئي ڀي نمبروار آتمائون كي كارڻ ذرا ڀي هلچل هوتي هئہ، تو سروَ اَنش تياڳي بيحد كي آڌار موُرت سمجهہ، چاورن اور كي هلچل كو اَچل بناني كي ذميواري سمجهينگي. اَئسي بيحد كي اُنتي كي آڌار مورت سدا سُيم كو اَنيڀؤ كرينگي. اَئسا نهين كِ يهہ تو اِس اَستان كي بات هئہ يا اِس بهن وا ڀائي كي بات هئہ. نهين. ميرا پريوار هئہ. مئن كلياڻكاري نِمت آتما هون. ٽائيٽل وشوَ كلياڻكاري كا ملا هوئا هئہ نہ كِ صرف سُوَ كلياڻكاري وا اَپني سينٽر كي كلياڻكاري. دوسري كي كمزوري اَرٿات اَپني پريوار كي كمزوري هئہ، اَئسي بيحد كي نمت آتما سمجهينگي. مئن پن نهين، نمت ماتر هئہ اَرٿات وشوَ كلياڻ كي آڌار موُرت بيحد كي كاريہ كي آڌار مورت هئہ.

سروَ اَنش تياڳي سدا ايك رس، ايك هين پريوار كا ايك هين كاريہ هئہ-

سدا اَئسي ايك هين سِمرتي ۾ نمبر ايك آتما هونگي

سروَ اَنش تياڳي سدا سُيم كو پرتكيہ ڦل پراپت ڀئي ڦل سوروپ آتما اَنيڀؤ كرينگي. اَرٿات سروَ اَنش تياڳي آتما سدا سروَ پرتكيہ ڦلون سين سمپن اَوناشي وِركيہ كي سمان هونگي. سدا ڦل سوروپ هونگي. اِس ليئي حد كي كرم كا، حد كي ڦل پاني كي اَلپكال كي اِچا سين، ”اِچا ماتر اَوديا“ هونگي. سدا پرتكيہ ڦل كاني والي، سدا من دُرست والي هونگي. سدا سُوسٿ هونگي. كوئي ڀي من كي بيماري نهين هونگي. سدا من مناڀوَ هونگي. تو اَئسي سروَ اَنش تياڳي بني هو؟

تينون هين وشيشتا سامني رک سُيم سين پوُڇو ڪِ مئن ڪؤنسا تياڳي هون؟ ڪهان تک پهونچي هئہ؟ ڪتني پؤڙيان چڙه ڪرڪي باپ سمان ڪي منزل پر پهونچي هئہ؟ فُل اِسٽئپ تک پهونچي هو يا اَيي ڪُڇ اِسٽئپ تک پهونچي هو؟ يا اَيي ڪُڇ اِسٽئپ رهہ گئي هئہ؟ تياڳ ڪي ڀي اِسٽئپ سُنائي نان. تو ڪس اِسٽئپ تک پهونچي هو؟ سات ڪورس ۾ سين ڪتني ڪورس ڪيئي هئہ؟ سپتاه پاٺ ڪا لاسٽ ۾ يوڳ پرتا هئہ، تو باپ دادا ڀي اَيي يوڳ ڏالي؟ آپ لوگ تو هر گُروار ڪو يوڳ لگاتي هو ليڪن باپ دادا تو مهايوڳ ڪرينگي نان. جئسي سنديشيان اوپر وطن ۾ يوڳ لي جاتي هئہ، تو باپ دادا ڀي ڪهان لي جائينگي! پهلي سُيم ڪو يوڳ ۾ سمپرڻ ڪرو. يوڳ ڀي باپ ڪي آگي سمپرڻ ڪرتي هو نان! اَيي سُيم ڪو سدا پرتڪيہ ڦل سوروپ بناءِ ڪر سمرپڻ ڪرو. تب مهايوڳ لگينگا. اَپني آپڪو سمپن بناءِ ڪر آفر ڪرو. صرف اِسٿول يوڳ ڪي آفر نهين ڪرو. سمپن آتما سُيم ڪو آفر ڪرو. سمجها. باقي ڪيا ڪرنا هئہ وهہ تو سمجهہ ۾ آيا؟

اَڇا، باقي ايڪ واري مِلني ڪا رها هوئا هئہ. وئسي تو ساڪار دواران مِلن ميلي ڪا، اِس روپ ريڪا سين ملني ڪا آج اَنتم سميہ هئہ. پروگرام پرماڻ تو آج ساڪار ميلي ڪا سماپتي سماروه هئہ ڦر تو آگي ڪي بات آگي ديڪينگي. ايڪسٽرا ايڪ باپ ڪا ڇُڳا ڀي مل جائينگا. ليڪن اِس ساري ملن ميلي ڪا سُوَ پرت سار ڪيا ليئا؟ صرف سُنا وا سماءِ ڪر سوروپ ۾ لايا؟ اِس مِلن ميلي ڪي سيزن وشيش ڪس سيزن ڪو لائينگي؟ اِس سيزن ڪا ڦل ڪيا نڪلينگا؟ سيزن ڪي ڦل ڪا مهتوَ هوتا هئہ نان! تو اِس سيزن ڪا ڦل ڪيا نڪلا! باپ دادا ملا يهہ تو هوئا ليڪن ملنا اَرٿات سمان بننا. تو سدا باپ سمان بنني ڪي درڍ سنڪلپ ڪا ڦل باپ دادا ڪو دِکائينگي نان! اَئسي ڦل تيار ڪيئا هئہ؟ اَپني ڪو تيار ڪيئا هئہ؟ وا اَيي صرف سُنا هئہ، باقي تيار هونا هئہ؟ صرف ملن منانا هئہ وا بننا هئہ؟ جئسي ملن مناني ڪي ليئي بهت اُمنگ اُتساه سين ڀاڳ ڀاڳ ڪر پهونچتي هو وئسي بنني ڪي ليئي ڀي اُڙان اُڙ رهي هو؟ آني جاني ڪي ساڌنون ۾ تڪليف ڀي ليتي هو. ليڪن اُڙتي ڪلا ۾ جاني ڪي ليئي ڪوئي محنت نهين هئہ. جو حد ڪي ڏاليان بناءِ ڪر ڏاليون ڪو پڪڙ بئٺ گئي هو، اَيي اُڙتي پنڇي، ڏاليون ڪو ڇورو. سوني ڪي ڏالي ڪو ڀي ڇورو. سيتا ڪو سوني ڪي هرڻ نين شوڪ واٽِڪا ۾ ڀيڃا. يهہ ميرا ميرا هئہ، ميرا نام، ميرا مانُ، ميرا شان، ميرا سينٽر يهہ سڀ سوني ڪي ڏاليان هئہ. بيحد ڪا اَڌڪار ڇور، حد ڪي اَڌڪار ليني ۾ آ جاتي هو. ميرا اَڌڪار يهہ هئہ، يهہ ميرا ڪام هئہ، اِس سڀ سين اُڙتي پنڇي بنو. اِن حد ڪي آڌارون ڪو ڇورو. طوطي تو نهين هو نان جو چِلاتي رهو ڪِ ڇُڙائو. ڇورتي خد نهين اؤر چِلاتي هئہ ڪِ ڇُڙائو. تو اَئسي طوطي نهين بننا. ڇورو اؤر اُڙو. ڇورينگي تو ڇوُٽينگي نان! باپ دادا نين پنک دي ديئي هئہ، پنڪون ڪا ڪام هئہ اُڙنا وا بئٺنا؟ تو اُڙتي پنڇي بنو اَرٿات اُڙتي ڪلا ۾ سدا اُڙتي رهو. سمجها، اِسڪو ڪها جاتا هئہ سيزن ڪا ڦل دينا. اَڇا.

اَئسي سدا پرتڪيہ ڦل سمپن، سمپورڻ سريشٽ آتمائين، سدا باپ سمان نراڪاري، نراَهنڪاري، نِروڪاري، سدا هر ڪرم ۾ وڪارون ڪي ڪوئي ڀي اَنش ڪو سپرش نہ ڪرني والي، اَئسي سروَ اَنش تياڳي، سدا اُڙتي ڪلا ۾ اُڙني والي اُڙتي پنڇي، اَئسي باپ سمان سريشٽ آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

پارٽيون ڪي ساٿ:-

ماسٽر سروَ شڪتيوان ڪي اِسٿتي سين وئرٿ ڪي ڪچڙي ڪو سماپت ڪرو

سدا اَپني ڪو ماسٽر سروَ شڪتيوان آتما سمجهتي هو؟ سروَ شڪتيوان اَرٿات سمرٿ. جو سمرٿ هونگا وهہ وئرٿ ڪي ڪچڙي ڪو سماپت ڪر دينگا. ماسٽر سروَ شڪتيوان اَرٿات وئرٿ ڪا نامِ نِشان نهين. سدا يهہ لڪش رکو ڪِ مئن وئرٿ ڪو سماپت ڪرني والا سمرٿ هون. جئسي سوريہ ڪا ڪامِ هئہ ڪچڙي ڪو ڀسمِ ڪرنا. اَنڌڪار ڪو مِٽانا، روشني دينا. تو اِسي ريت ماسٽر گيان سوُريہ اَرٿات وئرٿ ڪِچڙي ڪو سماپت ڪرني والي اَرٿات اَنڌڪار ڪو مِٽاني والي. ماسٽر سروَ شڪتيوان وئرٿ ڪي پرڀاءُ مِ ڪڀي نهين آئينگا. اَگر پرڀاءُ مِ آ جاتي تو ڪمزور هوئي. باپ سروَ شڪتيوان اؤر بچي ڪمزور! يهہ سُننا ڀي اَڇا نهين لگتا. ڪُڇ ڀي هو، ليڪن سدا سِمرتي رهي ”مئن ماسٽر سروَ شڪتيوان هون“. اَئسا نهين سمجهو ڪِ مئن اَڪيلا ڪيا ڪر سڪتا هون.... ايڪ ڀي اَنيڪون ڪو بدل سڪتا هئہ. تو سُيمِ ڀي شڪتيشالي بنو اؤر اؤرون ڪو ڀي بنائو. جب ايڪ ڇوٽاسا ديپڪ اَنڌڪار ڪو مِٽا سڪتا هئہ تو آپ ڪيا نهين ڪر سڪتي! تو سدا واتاورڻ ڪو بدلني ڪا لڪش رکو. وشوَ پريورتڪ بنني ڪي پهلي شيواڪيندر ڪي واتاورڻ ڪو پريورتن ڪر پاورفل وايومنڊل بنائو.

ڳُگلون سين باپ دادا ڪي ملاقات:-

سيِي پروِرتي مِ رهتي، پروِرتي ڪي ٻنڌن سين نياري اؤر سدا باپ ڪي پياري هو؟ ڪسي ڀي پروِرتي ڪي ٻنڌن مِ ٻنڌي هوئي تو نهين هو؟ لوڪ لاج ڪي ٻنڌن مِ، سنٻنڌ مِ ٻنڌي هوئي ڪو ٻنڌن يُڪت آتما ڪهينگي. تو ڪوئي ڀي ٻنڌن نہ هو. من ڪا ڀي ٻنڌن نهين. من مِ ڀي يهہ سنڪلپ نہ آئي ڪِ همارا ڪوئي لوڪڪ سنٻنڌ هئہ. لوڪڪ سنٻنڌ مِ رهتي اَلوڪڪ سنٻنڌ ڪي سِمرتي رهي. نمت لوڪڪ سنٻنڌ ليڪن سِمرتي مِ اَلوڪڪ اؤر پرلوڪڪ سنٻنڌ رهي. سدا ڪملآسن پر وِراجمان رهو. ڪڀي ڀي پاڻي ڪي ڪِيچڙ ڪي بوُند سپرش نہ ڪري. ڪتني ڀي آتمائون ڪي سمپرڪ مِ آتي، سدا نياري اؤر پياري رهو. شيوا اَرٿ سمپرڪ هئہ. ديهہ ڪا سنٻنڌ نهين، شيوا ڪا سنٻنڌ هئہ. پروِرتي مِ سنٻنڌ ڪي ڪارڻ نهين رهي هو، شيوا ڪي ڪارڻ رهي هو. گهر نهين، شيوا اَسٿان هئہ. شيوا اَسٿان سمجهني سين سدا شيوا ڪي سِمرتي رهينگي. اَڇا.

وردان - وڪارون روپي سانپون ڪو گَلي ڪي مالها بناءِ ديني والي سچي تپسويِ يوَ

يي پانچ وڪار لوگون ڪي ليئي زهِيرلي سانپ هئہ ليڪن آپ يوگي تپسوي آتمائون ڪي ليئي سانپ گَلي ڪي مالها بن جاتي هئہ. اِس ليئي آپ برهمڻون ڪي اؤر برهما باپ ڪي، اَشريري تپسوي شنڪر سوروپ ڪي يادگار مِ سانپون ڪي مالها گَلي مِ دڪاتي هئہ. سانپ آپڪي ليئي خوشي مِ ناچني ڪي اِسٽيج بن جاتي هئہ، يهہ اَڌِينتا ڪي نِشاني دِڪائي هئہ. اِسٿتي ڪي اِسٽيج هئہ. تو جب وڪارون پر اِتني وجئہ هو تب ڪهينگي سچي تپسوي.

سلوگن - پُراڻي سنسار وا سنسڪارون سين مرنا هين جيِتي جِي مرنا هئہ.